

kona, oprávněn k místnostem oněm hleděti, leč by byl zjistil, že nejde o místnosti ve smyslu § 9 cit. zákona, po případě o místnost, ve smyslu posl. odst. § 8 eodem, tak, jak ustanovení toto bylo svrchu vyloženo.

Ježto však se tak nestalo a úřad naopak, jak z odůvodnění jeho plyne, přijal skutečnosti stranou v té příčině tvrzené za prokázané, muselo naříkané rozhodnutí jako nezákonné býti zrušeno.

Č. 408.

Řízení před nejvyšším správním soudem: Je podstatnou vadou řízení dle § 6 zák. o spr. s., nebyly-li straně s rozhodnutím vyšší instance intimovány také důvody jeho, když tímto neúplným sdělením byla straně znemožněna neb aspoň značně stížena obrana jejích práv.

(Nález ze dne 10. května 1920 č. 3923.)

V ě c: Firma Josef Rindskopfs Söhne, sklárny v Košťanech, proti okr. politické správě v Teplicích-Šanově stran zabránění krámských místností.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Obec Košťany zabrala stěžovatelce v jejím domě čís. p. 150 v Košťanech podle § 8, čís. 3 zák. ze dne 30. října 1919 čís. 592 sb. z. a nař. krámské místnosti s příslušenstvím. Odpor stěžovatelčin byl zamítnut rozhodnutím okresní politické správy v Teplicích ze dne 6. prosince 1919 čís. 15431.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nejvyšší správní soud toto:

Strana může pravidelně s plným úspěchem hájiti v administrativním řízení svá práva jen tenkrát, když přesně zná stanovisko, jež úřad vedlo k jeho rozhodnutí neb opatření. Správná intimace úředního rozhodnutí neb opatření je požadavkem, který vyplývá ze zásady slyšení stran, ovládající administrativní řízení, a je to podstatnou vadou řízení, jak jí na myslí má § 6 zák. o spr. soudě, když nesprávným neb neúplným sdělením úředního rozhodnutí neb opatření byla straně znemožněna neb aspoň značně stížena obrana jejích práv.

Ve sporném případě je řízení tímto nedostatkem stíženo.

Žalovaný úřad zamítnul totiž odpor proti rozhodnutí prvé stolice z důvodů uvedených ve zprávě obce Košťan ze dne 5. prosince 1912, kterou doprovázeno bylo předložení odporu k vyřízení, a přikázal obci Košťanům, aby o rozhodnutí stěžovatelku vyrozuměla. Obec obmezila se však na to, že přípisem ze dne 9. prosince 1919 čís. 118 B. K. oznámila stěžovatelce pouze zamítnutí odporu, aniž jí důvody rozhodnutí sdělila.

Stěžovatelka nebyla tedy dosud uvědoměna o hlediscích, na kterých žalovaný úřad své rozhodnutí založil. Neúplná intimace naříkaného rozhodnutí byla s to, aby značně stížila procesní posici stěžovatelčinu v dalším řízení, a bylo proto z úvah výše uvedených naříkané rozhodnutí dle § 6 zák. o spr. soudě zrušiti, aniž bylo třeba reagovati na ostatní vývody stížnosti.